

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס מושלים

מניעות לשם מה?

עליהם להמתין ולהמתין בסבלנות עד שיגיע הזמן. בימי המבצע שחו הילדים אודות המתנה בכליון עינים וברצון איתן לקבלה. עצם העבדה שכבר ראו זאת לנגד עיניהם הגדילה בהם את הרצון יותר ויותר לקבלה. בסיום המבצע קבלו כלם בשמחה עצומה את המתנה לה המתינו וצפו זה זמן רב...

רביה"ק מלמדנו כי מטרה גדולה יש במניעות הנשלחים לאדם בכונה תחלה והיא: להגביר את החשק! כשאדם רוצה לעשות עבודה בעבודת ה', ובפרט כשרוצה לנסע לצדיק, שולחים לו מן השמים דברים שימנעו ויפריעו לו לקיים את רצונו, וכך הרצון שלו יתחזק ויתגבר ויגדל.

אינו דומה אדם החפץ להתפלל בכח וללמד בהתמדה, ומיד מצליח לקימו, כאדם שאינו מצליח ויש לו מניעות רבות המונעים ומבלבלים אותו עד שזוכה להגיע לזה. משום שהמניעות מגבירים לו את הרצון מאד, וכך החשק גובר והוא מוכן להתאמץ יותר ומשתוקק יותר לזכות להגיע ולנסע לצדיק או לזכות ללמד ולהתפלל כראוי.

נדע נאמנה כי המניעות נשלחים כמתנה מהשמים בכדי להגביר בנו את החשק, ולהגדיל את הרצון לזכות להגיע לקיים את שאנו כוספים ומיחלים. (ע"פ ליקו"מ טו-ד)

קפסה חומה גדולה החזקה ביד המלמד עת נכנס אל הכתה. עיני הילדים נפתחו בסקרנות גדולה מנסים להבין מה טמון בה. חזקי אמר שכנראה זה דפי ציורים על פרשת השבוע, גרשי אמר שזה לא נראה לו דפים פי בכל שבוע הם מקבלים ציורים, ואין זה מגיע בקפסה. ראובן טען כי זה כנראה הפתעה מיחדת, ובנצי חשב בקול ואמר אולי זה פרסים...

המלמד ראה את סקרנותם והכריז כי אלו הם מתנות שימקבלו מצטייני מבצע 'ברכות בקול'.

פתח המלמד את הקפסה, הסתובב במהירות אל התלמידים ואמר להם: "אני מראה לכם פעם אחת את המתנה, לאחר מכן נסגר את הקפסה עד לגמר המבצע".

התלמידים פתחו את עיניהם היטב והביטו חזק לבדק מהי המתנה שיזכו לקבל, המלמד הסתובב מהר מהר בין כלם, ובתוכה ראו קפסאות קטנות ובהן פרס יקרתי - לורדים צבעוניים... הקפסה נכנסה לארון המלמד, ויותר לא נראתה עד לסיום המבצע. הילדים המתינו בצפייה מתי יגיע היום ויוכלו לראות את המתנה, מהי בדיוק, איה היא נראית, מה גדלם וצבעם... אך לעת עתה הארון נעול.

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

שיחות שאחר ספורי המעשיות (1)

בזאת ה'מנורה', נמצאים ה'חסרונות' של כל

אחד מה'בעלי-אמנות' הנמצאים כאן!

הלא תראה: שאצל זה, מגנה 'חתיכה זו'! אבל

'חתיכה אחרת', יפה אצלו מאד! - ואצל

אחר להפך! אדרבא! 'זאת החתיכה' ש'היא

מגנה אצל חברו - היא יפה ונפלאה בעיניו!

רק 'זאת החתיכה' מגנה! - וכן אצל כלם: מה

שרע בעיני זה, היא יפה בעיני חברו! - וכן

להפך!

ועשיתי 'מנורה זאת', מ'חסרונות [שלם]

לבדם! - להראות לכלם: שאין להם שלמות!

ויש לכל אחד חסרון! - כי מה שיפה בעיניו,

הוא חסרון בעיני חברו! - אבל באמת, אני

יכול לעשות פתקונו!

[מסים רבנו ז"ל]: אם היו יודעים כל ה'חסרונות'

וה'נמנעים' של הדבר - היו יודעים מהות הדבר, אף שלא

ראו אותו מעולם!

א - ה'מנורה התלויה'

מעשה: אחד הלך מאביו, והיה במדינות

אחרות ימים רבים אצל אחרים! - ולזמן בא

לאביו! - והתפאר בעצמו: "שלמד שם

אמנות גדול: לעשות 'מנורה התלויה'

(שקורין 'הענג-לייכטער')!"

וצוה: "להתאסף כל 'בעלי-אמנות' הנה, והוא

יראה להם חכמתו בזה האמנות!" - וכן עשה

אביו - וקבץ כל ה'בעלי-אמנות' הזאת,

לראות גדלת הבן, מה שפעל בכל הימים

האלו שהיה ביד אחרים.

וה'בן' הוציא 'מנורה אחת' שעשה! והיתה מגנה

מאד בעיני כלם! - ואביו הלך אצלם, ובקש

מאתם: "שיגלו לו האמת!" - והכרחו

להודיע לו האמת: "שהיא מגנה מאד!"

והבן התפאר: "הלא ראיתם חכמת אמנותי!" -

והודיע לו אביו: "שלא נראה יפה בעיני

כלם!" - השיב לו הבן: אדרבא! בזה הראיתי

'גדלתי'! - כי הראיתי לכלם 'חסרונם'! כי

ב - גדולים מעשי השם

[קדם שבת חנוכה - שנת תקס"ה]

[ההשלמות בסוגרים לשיחה הזו () - הוא מן: א) שיחות הר"ן ש.ו. ב) תיימור"ן עה. ג) הקדמה שניה לספרי המדות].

שינה לספרי המדות (דעת ח"ב א) - המתחיל: דע כי לכל העולמות ולכל נברא יש קומה מיחדת וכו', למשל מין האריה וכו'. וההבדלים כולם הם רמוזים בתמונת האותיות ובצרופיהם. והזוכה להבין את התורה וכו'. - נראה לי: שזהו ענין השיחה ששמעתי מפיו הקדוש קדם שבת חנוכה תקס"ה מענין הבריות של העולם).

"גדולים מעשי השם" (תהלים קיא, ב). "אין אדם דומה לחברו, וכל הצורות היו באדם הראשון" [סנהדרין פ"ד מ"ה]! - הינו: בתבת "נעשה" אדם" [בראשית א, כו] לבד, היו נכללין כל הצורות הללו [כל מיני התמונות של כל בני אדם שבעולם]! - [וכן תבת [שם שם, כד]: "בהמה וחייה" וכו', הנאמר ב'מעשה בראשית', בזו התבה גם כן נכלל כל התמונות של כל בהמה וחייה].

וכן בשאר דברים [שאר הנבראים]. כל ה"מאורות" היו נכללין בתבת "אור" [שם שם, ג] לבד, וכן כלם, הינו: כל 'מעשה בראשית'! - ואפלו העליון של האילן, אין אחד דומה לחברו וכו'!

והאריה בענין זה הרבה מאד! - ואמר אז: שיש חכמות בזה העולם, שיכולים לחיות עם החכמות לבד, בלי שום אכילה ושתייה [עין זהר בשלח סב.].! - (כי יש דברים נפלאים וחכמות עליונות ונוראות אפלו בזה העולם שיכולין לחיות בהם לבד בלי שום אכילה ושתייה)! - והאריה אז בשיחה נפלאה ונוראה! (ולא זכינו לכתבה)!

שאלות לחידודא
מחן 38 אר:

א. באיזה אומנות התפאר הבן שלמד שם?
 סנדלרות
 ליטוש יהלומים
 לעשות מנורה התלויה

ב. את מי צוה להביא לראות את אומנתו?
 את כולם מקטן ועד גדול
 את כל בעלי אומניות
 את בעלי אומניות מאותו אומנות שהתפאר הבן בזה

ג. האם מה שהראה להם מצאה חן בעינים?
 בוודאי
 היתה מגונה מאוד בעיני כולם
 לחלקם מצאה חן, ולחלקם לא

ד. איזה חלק היה מגונה בעינים?
 אצל כולם היה מגונה חלק אחד
 כולו היה מגונה אצל כולם
 אצל כל אחד היה מגונה חתיכה אחרת

ה. השלם את דברי רבינו "שיש חכמות בזה העולם, שיכולים לחיות עם החכמות לבד"?
 עם קצת אכילה ושתייה
 עם מיעוט שינה
 בלי שום אכילה ושתייה

ו. האם למדת את המעשה השבוע?
 כן
 לא
 חלק

דעם רבינים
אשיות

למנו דעת אשר בכל חיבת וחיבת טאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמורים ונעלמים, בנשמע ניפיו הקדוש בעצמו, ראם ילו איש פשוט אשר יקרא אותם יוכל להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

לחיים ולתורה: בנספח 1552 659611 לתיירות 02 5349049 למכלול הנליין באשיות: 025345048@gmail.com

מעשה י"ג משבעה בעטלערס

תשובות על המבחן של שבוע שעבר

ילדים יקרים! אנחנו יודעים שכל מילה בסיפורי מעשיות הם קדושים וטהורים, ואין כאן שום מילה מיותרת - וכאן בתשובות נוכל לראות כיצד רבינו הק' משתמש בלשון שונה, בכל יום משבע הברכות, ממש כמו לכל אחד מהז' בעטלערס יש מתנה מיוחדת להעניק לחתן ולכלה, קחו דקה ותראו איך רבינו הק' משנה לשונו בכל אחד מהבעטלערס הקדושים

וְאָמַר הַנְּנִי! הִנֵּה בָּאתִי אֲצַלְכֶם עַל הַחֲתָנָה... וְנִשֵּׁק
 אוֹתָם - יוֹם שִׁישִׁי

וְאֵינִי נוֹתֵן לָכֶם מִתְּנָה לְדַרְשָׁה (שְׂקוּרִין דְּרָשָׁה
 גִּישָׁאֲנֵק), שְׂתַּחֲוּוּ ... כְּמוֹנִי! - יוֹם רֵאשׁוֹן

בְּמִתְּנָה גְּמוּרָה לְדַרְשָׁה - יוֹם רֵאשׁוֹן
 בְּמִתְּנָה גְּמוּרָה לְדַרְשָׁה - יוֹם שְׁנִי

בְּמִתְּנָה שְׂתַּחֲוּוּ כְּמוֹנִי, שְׂתַּחֲוּוּ חַיִּים טוֹבִים כְּמוֹנִי -
 יוֹם שְׁנִי

בְּמִתְּנָה לְדַרְשָׁה שְׂתַּחֲוּוּ כְּמוֹנִי - יוֹם שְׁלִישִׁי

בְּמִתְּנָה לְדַרְשָׁה שְׂתַּחֲוּוּ כְּמוֹנִי - יוֹם רִבְעִי

שְׂתַּחֲוּוּ כְּמוֹנִי, וְעַתָּה אֵינִי נוֹתֵן לָכֶם. בְּמִתְּנָה
 לְדַרְשָׁה שְׂתַּחֲוּוּ כְּמוֹנִי - יוֹם חֲמִישִׁי

וְנַעֲשֶׂה שֵׁם שְׂמִיחָה וְחֲדוּהָ גְּדוּלָה וְצַמּוּחָה
 מְאֹד מְאֹד - יוֹם רֵאשׁוֹן

וְעַתָּה אֵינִי נוֹתֵן לָכֶם בְּמִתְּנָה אֶת הַחַיִּים טוֹבִים שְׁלִי!
 - יוֹם שְׁנִי

וְנַעֲשֶׂה שֵׁם שְׂמִיחָה גְּדוּלָה וְחֲדוּהָ רַבָּה מְאֹד - יוֹם
 שְׁנִי

וְנַעֲשֶׂה שֵׁם שְׂמִיחָה וְחֲדוּהָ גְּדוּלָה מְאֹד.
 (הִילּוּא גִיטָאן) - יוֹם שְׁלִישִׁי

בְּשִׁמְרוֹ הַשְּׂמִיחָה שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם וְלֵנוּ - יוֹם
 שְׁלִישִׁי

וְנַעֲשֶׂה שֵׁם שְׂמִיחָה גְּדוּלָה וְחֲדוּהָ רַבָּה מְאֹד - יוֹם
 רִבְעִי

וְנַעֲשֶׂה שֵׁם שְׂמִיחָה גְּדוּלָה וְחֲדוּהָ רַבָּה מְאֹד -
 יוֹם חֲמִישִׁי

וְנַעֲשֶׂה שֵׁם שְׂמִיחָה גְּדוּלָה. וְחֲדוּהָ רַבָּה מְאֹד - יוֹם
 שִׁישִׁי

וְהַתְּחִילוּ לְזַכֵּר הַחֲסִדִים שְׂעִשָׂה עִמָּהֶם הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ - יוֹם רֵאשׁוֹן

חֲזְרוּ וְזַכְרוּ הַזּוּג - יוֹם שְׁנִי

חֲזְרוּ וְנִזְכְּרוּ הַזּוּג הַזֶּה - יוֹם שְׁלִישִׁי

חֲזְרוּ הַזּוּג - יוֹם רִבְעִי

וְזַכְרוּ הַזּוּג אֶת הַבְּעֻטְלִיר - יוֹם חֲמִישִׁי

בַּיּוֹם ... גַּם כֵּן הָיוּ שְׂמִיחִים - יוֹם חֲמִישִׁי

בַּיּוֹם הָיוּ גַּם כֵּן שְׂמִיחִים - יוֹם שִׁישִׁי

וְהָיוּ בּוֹכִים וְהָיוּ מִתְּעַגְּעִים מְאֹד - יוֹם רֵאשׁוֹן

וְהָיוּ בּוֹכִים וּמִתְּעַגְּעִים - יוֹם שְׁנִי

וְהָיוּ בּוֹכִים וּמִתְּעַגְּעִים - יוֹם שְׁלִישִׁי

וְהָיוּ מִתְּעַגְּעִים וְכוּ' - יוֹם רִבְעִי

וְהָיוּ מִתְּעַגְּעִים מְאֹד - יוֹם חֲמִישִׁי

וְהָיוּ מִתְּעַגְּעִים: אֵיךְ לּוֹקְחִין בְּכָאן אֶת אוֹתוֹ שְׁהִיָּה
 - יוֹם שִׁישִׁי

שְׂהִבִיא לָנוּ לָחֵם בֵּיעַר - יוֹם רֵאשׁוֹן

הַבְּעֻטְלִיר ... שְׁהִחִיָּה אוֹתָנוּ - יוֹם שְׁנִי

כִּי אִם הָיָה הוּא בְּכָאן הָיְתָה הַשְּׂמִיחָה גְּדוּלָה
 מְאֹד - יוֹם חֲמִישִׁי

עָנָה וְאָמַר: הַנְּנִי! הִנֵּה בָּאתִי אֲצַלְכֶם עַל
 הַחֲתָנָה - יוֹם רֵאשׁוֹן

וְאָמַר הַנְּנִי! וְנִפְּל עֲלֵיהֶם, וְנִשֵּׁק אוֹתָם - יוֹם שְׁנִי

וְאָמַר: הַנְּנִי! וְנִפְּל עֲלֵיהֶם, וְנִשֵּׁק אוֹתָם - יוֹם
 שְׁלִישִׁי

וְאָמַר הַנְּנִי וְכוּ' - יוֹם רִבְעִי

וְאָמַר: הַנְּנִי! הִנֵּה בָּאתִי עַל הַחֲתָנָה. וְנִפְּל
 עֲלֵיהֶם, וְחִבֵּק וְנִשֵּׁק אוֹתָם - יוֹם חֲמִישִׁי